

Nr 148.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade varuförteckningen, m. m.; given Stockholms slott den 16 mars 1951.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

- 1) förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade varuförteckningen;
- 2) förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror; samt
- 3) förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt fogade varuförteckningen.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

I propositionen föreslås vissa detaljändringar *dels* beträffande varuskatten å choklad eller ersättningsmedel härför *dels* i fråga om skatten å vissa pälsvaror såvitt angår bl. a. skattesatserna för inom riket beredda, lösa pälskinn *dels* ock beträffande försäljningsskatten för grammofoner, gramfonverk och färdiga gramfonskivor.

Förslag
till
förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade varuförteckningen.

Härigenom förordnas, att den vid förordningen den 25 maj 1941 om varuskatt fogade förteckningen över varor, för vilka varuskatt skall erläggas¹, skall erhålla den ändrade lydelse, som framgår av härvid fogad bilaga.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1951.

Bilaga.

Förteckning²
över
varor, för vilka varuskatt skall erläggas,
i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning
hänförliga till nedanstående statistiska nummer

Statistiskt nr	V a r u s l a g	Skattesats, procent av beskattnings- värdet
ur 298— 302	Choklad- och konfityrvaror, hänförliga till följande varugrupper: choklad eller ersättningsmedel härför, med eller utan tillsats av socker eller sötningsmedel; lakritsvaror, med — — — eller essenser; ----- -----	

¹ Senaste lydelse av förteckningen, se 1950: 574.

² I förteckningen föreslås ingen annan ändring i nu gällande lydelse än att före ordet »tillsats» inskjutas orden »eller utan».

Förslag

till

förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror.

Härigenom förordnas, *dels* att 17 § förordningen den 30 juni 1943 om skatt å vissa pälsvaror skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges, *dels* att i förordningen skall, närmast efter 17 §, införas en ny paragraf betecknad 18 § med nedan angiven lydelse *dels ock* att den vid förordningen fogade förteckningen över pälsskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom. i förordningen¹, skall erhålla den ändrade lydelse, som framgår av härvid fogad bilaga.

Gällande lydelse:

Föreslagen lydelse:

17 §.

Kungl. Maj:t äger utfärda för tillämpningen av denna förordning erforderliga föreskrifter.

Där inom riket beredda pälsskinn, för vilka skatt erlagts, använts för framställning av pälsverk eller arbeten därav och dessa under vederbörlig tullkontroll utförts ur riket, äger Kungl. Maj:t medgiva tillverkaren av varorna återbetalning med belopp motsvarande den erlagda skatten.

18 §.

Kungl. Maj:t äger utfärda för tillämpningen av denna förordning erforderliga föreskrifter.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1951.

¹ Senaste lydelse av förteckningen, se 1948: 68.

Förteckning¹
 över
 pälsskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom. förordningen
 om skatt å vissa pälsvaror,
 i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning
 upptagna under nr 678—681.

V a r u s l a g	Skattesats kr. per styck
Pälsskinn, beredda, lösa, av:	
<i>apa</i>	1: —
<i>björn,</i>	
isbjörn	25: —
tvättbjörn (sjubb)	1: 75 (1: 50)
annan	15: —
<i>ekorrdjur,</i>	
murmel	1: 50
petschaniky	0: 30
andra, såsom burunduk, ekorre och susliki	0: 35 (0: 25)
<i>får,</i>	
breitschwanz och persian	5: — (6: —)
metis och sydvästpersian	5: — (3: 50)
astrakan, bessarab, indiskt lamm, koweit, krim- mer, s. k. salzfelle, schiraz och svensk karakul. .	1: 50
annat får,	
mindre skinn, intill 2 700 kvadratcentimeter, s. k. »schmaschen»	0: 40
större skinn	1: 75 (1: 25)
<i>get,</i>	
killing och yemenkid	0: 40
annan	1: 75 (1: 50)
<i>gnagare — andra än ekorrdjur —</i>	
bäver och chinchilla, äkta	15: —
sumpbäver (nutria)	3: 75 (3: 50)
bisam,	
nordlig	1: 25 (1: —)
sydlig	1: — (0: 60)
hare, kanin och viscacha (eldslandsbisam)	0: 30 (0: 40)
lämmel och marsvin	0: 10
andra, såsom hamster	0: 15

¹ I förteckningen föreslås *dels* en uppdelning av varuslaget »utter, virginsk och annan» i två grupper, *dels ock* ändring i fråga om vissa skattesatser. I fall där ändring föreslås i skattesatsen har den gällande skattesatsen anmärkts inom parentes.

V a r u s l a g	Skattesats kr. per styck
<i>giraff</i>	20:—
<i>hjortdjur,</i>	
älg	5:—
antilop, gasell och rådjur	1:—
andra, såsom hjort och ren	2:—
<i>hunddjur,</i>	
blå-, platina-, silver-, svart- och viträv samt s. k. whiteface	9:— (8:—)
annan rävm	1:— (2:—)
varg	5:—
andra, såsom hund, hyena och schakal	1:50
<i>hästdjur,</i>	
zebra	15:—
andra, såsom föl och häst	2:75 (5:—)
<i>katt- och sibetdjur,</i>	
lejon, leopard och tiger	25:—
jaguar, lodjur, puma och snöleopard	15:—
gepard, ozelot och serval	7:50 (7:—)
huskatt	0:50 (0:60)
andra, såsom leopardkatt, lokatt, ozelotkatt, serval- katt, sibetkatt, tigerkatt och vildkatt	1:75 (1:50)
<i>lamadjur,</i> såsom guanaco och vikunja (<i>vicuma</i>) ..	1:—
<i>mullvad</i>	0:10
<i>mårddjur,</i>	
havsutter (kamtschatkabäver)	300:—
utter,	
syd-, väst- och ostafrikansk (s. k. kap- eller kon- gutter)	3:— (11:—)
annan, såsom virginsk	9:— (11:—)
sobel	50:—
fiskarmård (virginsk iller) och skogsmård	22:— (15:—)
järv	15:—
japansk mård och stenmård	9:— (7:—)
flodiller och mink (närt)	9:— (5:—)
sibirisk flodiller (kolinsky)	2:—
stinkdjur (skunk),	
nordamerikanska	0:75
sydamerikanska	0:40
andra, såsom grävling, hermelin, iller, vessla (lasky), phami och pervitsky	1:50
<i>nötkreatur</i>	2:50
<i>pungdjur,</i>	
känguru och vallaby	2:—
opossum,	
australisk	1:50
nordamerikansk	0:75
ringtail	0:60
sydamerikansk	0:35

V a r u s l a g	Skattesats kr. per styck
pungråtta	0: 20
andra, såsom vombat	0: 75
<i>säldjur,</i>	
sjöbjörn (äkta säl)	15: —
andra (inbegripet blueback och whitecoat)	5: — (4: —)
<i>vildsvin</i>	3: —
s. k <i>pannor</i> , lösa, av hästdjur och nötkreatur	0: 05 (0: 10)
s. k. <i>ben</i> , lösa, av hästdjur, nötkreatur, ren och älg	0: 05

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt fogade varuförteckningen.

Härigenom förordnas, att den vid förordningen den 5 mars 1948 om försäljningsskatt fogade förteckningen över varor, för vilka försäljningsskatt skall erläggas¹, skall erhålla den ändrade lydelse, som framgår av härvid fogad bilaga.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1951.

¹ Senaste lydelse av förteckningen, se 1949: 100.

Gällande lydelse:

Förteckning

över

varor, för vilka försäljningsskatt skall erläggas,
i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning
upptagna under nedanstående statistiska nummer.

Statistiskt nr	Varuslag	Skattesats		Särskild skatte- sats för vissa va- ror vid import, kronor för 100 kg	Minimiskatt (i kronor) per kalenderår för registrerad säljare med skattepliktig försäljning	
		pro- cent av be- skatt- nings- värdet	kro- nor för varu- enhet		av enbart egen till- verkning	eljest
ur 1885: 2	Grammofonverk, ingående radiogrammofoner	20			} 1 200	3 600
ur 1992: 1	Grammofoner och grammofon- verk	20				
1992: 2	Färdiga grammofonskivor....		1			

Bilaga.

Föreslagen lydelse:

Förteckning

över

varor, för vilka försäljningsskatt skall erläggas,
i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning
upptagna under nedanstående statistiska nummer.

Statistiskt nr	Varuslag	Skattesats		Särskild skatte- sats för vissa va- ror vid import, kronor för 100 kg	Minimiskatt (i kronor) per kalenderår för registrerad säljare med skattepliktig försäljning	
		pro- cent av be- skatt- nings- värdet	kro- nor för varu- enhet		av enbart egen till- verkning	eljest
ur 1885: 2	Grammofonverk, ingående i radiogrammofoner	20			1 200	3 600
ur 1815: 2 ur 1889: 7 ur 1992: 1	Grammofoner och grammofon- verk, med undantag för hölje utgörande möbel eller scha- tull; för grammofonverk av- sedda elektriska motorer och elektriska ljuddosor (pick-ups) med eller utan tonarm	20				
1992: 2	Färdiga grammofonskivor, ej hänförliga till nr 1992: med högst 8 minuters spel- tid per skivside		1 3			

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16 mars
1951.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden SKÖLD QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anmäler fråga om *vissa ändringar i beskattningen av chokladvaror m. m.* samt anför därvid följande.

Inledning.

I en den 1 februari 1951 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse har *kontrollstyrelsen* framlagt förslag till vissa detaljändringar *dels* i förordningen om varuskatt, nämligen såvitt angår beskattningen av choklad och ersättningsmedel därför, *dels* i förordningen om skatt å vissa pälsvaror beträffande bl. a. skattesatserna för inom riket beredda skattepliktiga skinn *dels ock* i förordningen om försäljningsskatt i fråga om grammofoner, gramfonverk och färdiga grammofonskivor.

Över nämnda skrivelse har infordrat utlåtande avgivits av *generaltullstyrelsen* den 2 mars 1951.

Vidare har *Sveriges konditor-förening* inkommit med en den 19 februari 1951 dagtecknad skrift i anledning av kontrollstyrelsens förslag till ändring i förordningen om varuskatt.

Sedermera har *kontrollstyrelsen* till finansdepartementet inkommit med två den 2 och den 3 mars 1951 dagtecknade promemorior med förslag till ytterligare ändringar i förordningen om skatt å vissa pälsvaror respektive förordningen om försäljningsskatt.

Ändring beträffande förordningen om varuskatt.

Enligt den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade förteckningen över varor, för vilka varuskatt skall erläggas, skall sådan skatt erläggas bl. a. för choklad eller ersättningsmedel härför med tillsats av socker eller sötningsmedel, i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga till statistiskt nummer 298. För osötad choklad eller osötat ersättningsmedel för choklad föreligger däremot icke skatteplikt.

Kontrollstyrelsen har i sin skrivelse den 1 februari 1951 uppgivit, att osötad choklad eller osötat ersättningsmedel härför hade dittills försålts

endast i mindre utsträckning såsom råvaror för bl. a. konditoribranschen. Försäljningen därav kunde emellertid förväntas komma att öka avsevärt, enär vissa tillverkare av blockchoklad numera börjat saluhålla för blandning med dylik osötad choklad avsedd sockerglasyr eller för samma ändamål avsedd blockchoklad med avsevärt högre halt av socker eller sötningsmedel än normalt. Blandningen av osötad choklad med sötad sådan vara eller sockerglasyr vore relativt enkel och kunde utföras utan särskild maskinell utrustning. Enär skatten å chokladvaror numera utginge efter en skattesats av 80 procent å varupriset vid försäljning till detaljhandlare och detta pris för blockchoklad för närvarande utgjorde omkring 5 kronor för kilogram, uppginge skatten till omkring 4 kronor för kilogram. Vid tillämpning av nu beskrivna blandningsförfarande, varigenom normalsötad blockchoklad erhöles, kunde exempelvis en konditor helt undgå skatt för choklad, som i hans rörelse användes för tillverkning av bakverk, eller i varje fall väsentligen nedbringa skattekostnaden. Den blandning efter nedsmältning av varorna, som köparna hade att verkställa för framställning av normalsötad choklad, syntes i vissa fall kunna betraktas såsom skattepliktig tillverkning enligt varuskatteförordningen. Det skulle emellertid bli förenat med avsevärda svårigheter att effektivt kontrollera sådan tillverkning, särskilt som antalet konditorer och bagare, som kunde antagas komma att tillämpa dylikt blandningsförfarande, uppginge till flera tusen. Av dessa syntes flertalet tidigare icke vara hos styrelsen registrerade såsom tillverkare och ej heller äga kännedom om skattskyldigheten för angivna tillverkning samt därmed ofta förknippad skyldighet att erlagga minimiskatt. På grund av vad sålunda anförts syntes erforderligt, att beskattningen av choklad eller ersättningsmedel härför utvidgades att omfatta jämväl sådana varor utan tillsats av socker eller sötningsmedel.

Generaltullstyrelsen har i sitt remissutlåtande anförts, att ur tullteknisk synpunkt icke något vore att erinra mot kontrollstyrelsens ifrågavarande förslag.

I sin förut nämnda skrift har *Sveriges konditor-förening* uttalat, att föreningen vore införstådd med att de av kontrollstyrelsen behandlade kontrollsvårigheterna kunde på visst sätt motivera den nu föreslagna skatte-skärpningen. För konditoryrket betydde emellertid ändringen, att ytterligare en av branschens viktigare råvaror belades med 80-procentig varuskatt och därigenom bleve åsatt ett i det närmaste dubbelt så högt pris som för närvarande. Osockrad choklad användes i konditorierna för smaksättning av glasyrer och på många andra liknande sätt. Konditoryrkets ekonomiska bärighet vore numera så dålig att föreningen hemställde, att kontrollstyrelsen anbefalldes att söka finna ett annat sätt att komma till rätta med de påtalade kontrollsvårigheterna.

Departementschefen. Enligt gällande bestämmelser skall varuskatt utgå för choklad eller ersättningsmedel härför endast i de fall då i varan förekommer tillsats av socker eller sötningsmedel.

Kontrollstyrelsen har upplyst, att vissa tillverkare av blockchoklad — i stället för att såsom hittills leverera normalsötad blockchoklad — börjat tillhandahålla dels osötad choklad och dels en särskild sockerglasyr eller blockchoklad med avsevärt högre halt av socker eller sötningsmedel än normalt, avsedd att blandas med den osötade chokladen; och styrelsen har framhållit att genom ett dylikt förfarande kunde exempelvis en konditor helt undgå skatt för choklad, som i hans rörelse användes för tillverkning av bakverk, eller i varje fall väsentligt nedbringa skattekostnaden.

Kontrollstyrelsen anser att ett förfarande som går ut på att blanda osötad choklad med sötad sådan vara eller sockerglasyr i vissa fall kan betraktas såsom skattepliktig tillverkning enligt 1 § andra stycket förordningen om varuskatt. Med hänsyn främst till svårigheterna att kontrollera en tillverkning av nu angivet slag torde det emellertid vara lämpligt att vidtaga den ändringen i förordningen om varuskatt, att skattskyldighet stadgas beträffande choklad eller ersättningsmedel härför oavsett om socker eller sötningsmedel förekommer i sådan vara eller icke. Jag förordar därför, att det av kontrollstyrelsen framlagda ändringsförslaget genomföres.

Ändringar i förordningen om skatt å vissa pälsvaror.

Enligt 3 § 1 mom. förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror skall för inom riket beredda skinn utgå skatt med det belopp för varje skinn, som angives i en vid förordningen fogad förteckning. De enligt förteckningen nu gällande skattesatserna äro upptagna i förordningen den 27 februari 1948, nr 68, vilken trädde i kraft den 1 mars 1948.

I 3 § 2 mom. i 1943 års förordning stadgas att skatten för importerade beredda pälskinn utgår med 20 procent av tullvärdet med tillägg av själva tullen, dock att beträffande beredda lösa skinn av räv skatten skall utgå med minst det belopp som enligt 3 § 1 mom. utgår vid beredning inom riket.

Vidare må nämnas att enligt 6 § i 1943 års förordning skall beredare av pälskinn i deklaration, som skall insändas till kontrollstyrelsen efter varje kalenderkvartals utgång, ange antalet av honom beredda skattepliktiga skinn av varje slag, som under kalenderkvartalet utlämnats från beredningsstället eller av beredaren tagits i anspråk för vidare bearbetning. Härvid må avdrag göras bland annat för skinn, som enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn. Denna avdragsrätt medför, att skatt icke åvilar inom landet beredda pälskinn, som försäljas på världsmarknaden. I fall där dylika skinn inom landet användas för framställning för export av pälsverk, såsom pälsar och mössor, kan enligt nu gällande beskattningsregler erlagd beredningsskatt icke restitueras. Pälsvaruskatt, som erlagts vid införsel till riket av beredda lösa pälskinn kan däremot restitueras, bland annat i fall då vederbörande pälsvarufabrikant enligt förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution hos tullverket anmäler, att han önskar komma i åtnjutande av tull- och skatterestitution vid utförsel av färdiga pälsvaror, i vilka de skattebelagda skinnen ingå.

Kontrollstyrelsen har i sin skrivelse den 1 februari 1951 anfört, att de styckeskattesatser, som angivits i den vid förordningen om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen, hade fastställts med beräkning av en skattebelastning å omkring 15 procent av värdet å beredda skinn. Under tiden efter fastställandet av nu gällande skattesatser och särskilt under år 1950 hade priserna å vissa ur skattesympunkt betydelsefulla skinnslag stigit tämligen kraftigt, medan prissänkning inträtt å vissa andra skinnslag såsom skinn av kanin och rödräv. På grund härav syntes skattesatserna för de berörda skinnen böra jämkas till sådana belopp att skattebelastningen för varje skinnslag närmast motsvarade 15 procent av för närvarande noterade priser på skinn av genomsnittskvalitet.

Vid sin förenämnda skrivelse har kontrollstyrelsen fogat förslag till nya skattesatser för skinn av olika slag; och har styrelsen upplyst, att förslaget upprättats efter visst samråd med representanter för beredarna.

Härefter har kontrollstyrelsen i sin promemoria den 2 mars 1951 — under erinran att enligt styrelsens förslag den 1 februari 1951 skattesatsen för skinn av utter (virginsk och annan) skulle sänkas från 11 till 9 kronor per styck — anfört följande.

Från såväl beredare av pälsskinn som från pälsvarugrossister ha sedermera till kontrollstyrelsen inkommit framställningar därom, att under särskild rubrik med lägre skattesats måtte intagas afrikansk utter, även kallad kongoutter. I framställningarna har bl. a. framhållits, att detta skinnslag är av väsentligt lägre kvalitet och dessutom som regel av mindre storlek än skinn av exempelvis svensk och virginsk utter, varför priserna för det samma äro relativt låga. Ett inköpspris av 15 shilling — d. v. s. omkring 11 kronor — har angivits. Enligt vad kontrollstyrelsen under hand inhämtat från olika branschhåll, betalas för ifrågavarande skinnslag i genomsnitt cirka 20 kronor. Av senaste från generaltullstyrelsen inkomna rapport beträffande införsel av pälsverk under december månad 1950 framgår, att ett pris av 15 kronor betalats. Som jämförelse torde böra nämnas, att genomsnittspriset för svensk och virginsk utter enligt uppgift är cirka 100 kronor.

Enligt vad som vidare inhämtats äro ifrågavarande afrikanska skinn betydligt korthårigare än t. ex. skinn av svensk utter. Härigenom och på grund av lädrets styvhet möta vissa svårigheter vid förädlingen. Då skinnen med anledning härav icke varit särskilt begärliga å den svenska marknaden, har import ägt rum endast i begränsad omfattning, varvid de beredda skinnen huvudsakligen kommit till användning som besats i kappor. Dock synes man på senare tid ha sökt introducera skinet på den svenska marknaden i förhoppning om, att det på grund av sitt jämförelsevis låga pris skulle finna ökad användning för pälskonfektioner.

Då den av kontrollstyrelsen föreslagna skattesatsen av 9 kronor i förevarande fall icke ansetts stå i rimlig proportion till skinnvärdet, har i den från beredarhåll ingivna framställningen föreslagits en skattesats av högst 2 kronor 50 öre.

Enligt vad som under hand inhämtats, är benämningen »kongoutter» icke en zoologisk benämning utan en handelsvarubeteckning, som kommer till användning bl. a. vid internationella pälsskinsauktioner. Ifrågavarande

skinn torde vanligen komma från Kongo men benämningen synes stundom användas även beträffande utter av samma kvalitet från vissa andra delar av Afrika. Enligt från skilda håll inhämtade uppgifter torde de från Syd-, Väst- och Östafrika kommande utterskinnen i stort sett vara av samma kvalitet. Den zoologiska beteckningen skulle vara »kaputter». Från Nordafrika komma däremot utterskinn, vilkas kvalitet närmast kan jämföras med exempelvis skinn av svensk eller rysk utter. — Även i vissa andra delar av världen, såsom i Sydamerika och Persien, finnes utter, som ej väsentligt skiljer sig från kongouttern. Dock förekommer i dessa trakter i viss utsträckning utter även av högre kvalitet, varför det torde vara förenat med vissa risker att införa en lägre skattesats även beträffande de härifrån kommande skinnen.

Skäl synas dock tala för, att en särskild rubrik för dessa skinn intages i den vid pälsvaruskatteförordningen fogade varuförteckningen och att skattesatsen för ifrågavarande skinn av lägre kvalitet sättes till förslagsvis 3 kronor.

I fråga om rätten att återfå skatten för inom landet beredda pälskinn, som ingå i exporterade pälsvaror, har kontrollstyrelsen i sin skrivelse den 1 februari 1951 anfört följande.

Från branschens sida har till kontrollstyrelsen framförts önskemål om att möjlighet till skatterestitution måtte beredas även beträffande inom landet beredda pälskinn, som ingå i exporterade pälsvaror. Enligt under hand lämnade uppgifter ha exportaffärer med färdiga pälsverk under senare tid i viss omfattning kunnat avslutas. Till följd av att goda priser kunnat utvinnas, har skattekostnaden hittills icke verkat hindrande, men densamma synes enligt lämnade upplysningar framdeles kunna få sådan verkan.

Kontrollstyrelsen har på grund härav låtit verkställa undersökning angående möjligheterna ur kontrollsynpunkt att tillmötesgå de framställda önskemålen. Det har därvid befunnits, att en skatteåterbäring i nu avsedda fall måste bli förenad med vissa kontrollsvårigheter. Då fortlöpande kontroll hos tillverkare av pälsverk, avsedda för export, bland annat av kostnadsskäl icke torde kunna ifrågakomma, måste kontrollen knytas till bokföringsmässig granskning med stickprovsvis företagen besiktning av färdiga pälsverk. Med hänsyn till att skatten, såvitt fråga är om inom riket beredda skinn, utgår såsom styckeskatt med visst belopp för varje skinn, måste skinnåtgången för varje färdigt pälsverk kunna fastställas. Vidare måste tillses, att skatteåterbäring icke lämnas efter andra skattesatser än dem, efter vilka tillverkaren haft att erlägga skatt vid inköp av de skinn, som ingå i exportvara. Såvitt nu kan bedömas torde dock dessa kontrollsvårigheter nöjaktigt kunna bemästras, därest nu avsedda pälsvarufabrikanter av kontrollstyrelsen åläggas hålla särskild redovisning över tillverkning och försäljning för export.

Kontrollstyrelsen anser sålunda, att möjlighet till skatteåterbäring bör beredas pälsvarutillverkare i nu avsedda fall. Detta synes kunna genomföras på så sätt att i förordningen om pälsvaruskatt intages bestämmelse av innebörd, att Kungl. Maj:t erhåller rätt medgiva befrielse från eller återbäring av pälsvaruskatt. Styrelsen får erinra, att tillverkare av produkter innehållande matolja, med stöd av 9 § andra stycket förordningen den 7 juni 1935 (nr 259) om accis å margarin och vissa andra fettvaror, av Kungl. Maj:t regelmässigt medgives återbäring av erlagd accis för dylik olja, ingå-

ende i exporterade produkter. Detta system för återbäring av accis vid export, vilket motsvarar den nu tilltänkta anordningen beträffande pälsvaror, har tillämpats de senaste två åren och har visat sig fungera tillfredsställande.

Generaltullstyrelsen har i sitt remissutlåtande över kontrollstyrelsens skrivelse den 1 februari 1951 anfört att då förslaget till ändringar i förordningen om skatt å vissa pälsvaror berörde endast den inhemska beskattningen, förslaget icke gäve anledning till yttrande från styrelsens sida.

Departementschefen. I fråga om de enligt förordningen om skatt å vissa pälsvaror gällande skattesatserna för inom riket beredda skinn — vilka fastställts till visst belopp per skinn — har i olika sammanhang uttalats (jfr prop. nr 10/1948 s. 57), att dessa skattesatser borde tid efter annan göras till föremål för översyn, varvid nya skattesatser borde fastställas med beaktande av de vid tidpunkten för översynen gällande skinnpriserna.

Nu gällande skattesatser för inom riket beredda skinn ha fastställts vid 1948 års riksdag.

Då — såsom kontrollstyrelsen framhållit — under tiden därefter priserna å vissa skinnslag stigit tämligen kraftigt medan prissänkning inträtt å vissa andra skinnslag, torde skattesatserna i dylika fall böra jämkas till sådana belopp att skattebelastningen för varje skinnslag i genomsnitt kommer att motsvara 15 procent av nu noterade skinnpriser.

Det av kontrollstyrelsen nu framlagda förslaget till ändringar i ett flertal skattesatser har upprättats med beaktande av nyssnämnda synpunkt. Med hänsyn härtill och då kontrollstyrelsens förslag tillkommit efter visst samråd med representanter för vederbörande bransch förordar jag att förslaget i fråga genomföres. Härvid bör jämväl den av kontrollstyrelsen förordade uppdelningen beträffande beskattningen av utterskinn komma till stånd.

Kontrollstyrelsen har vidare föreslagit, att möjlighet skulle tillskapas för pälsvarutillverkare att erhålla skatterestitution i sådana fall då i exporterade pälsvaror ingå inom riket beredda pälsskinn som härstädes beskattats. Styrelsen har härvid särskilt erinrat om att en motsvarande restitutionsrätt föreligger med avseende å fettvaror, för vilka erlagts accis enligt förordningen den 7 juni 1935 (nr 259) om accis å margarin och vissa andra fettvaror.

Mot ett införande av rätt till restitution av erlagd pälsvaruskatt i enlighet med vad kontrollstyrelsen föreslagit torde några principiella invändningar icke kunna göras. De kontrollsvårigheter, som uppkomma därest förslaget kommer till stånd, synas icke vara större än att de relativt lätt kunna bemästras. Jag tillstyrker därför, att en restitutionsrätt av nu angivet slag införes.

Denna nya bestämmelse synes lämpligen böra upptagas i 17 § samtidigt som nu gällande stadgande i samma paragraf flyttas till en ny paragraf, 18 §. I 17 § i dess nya lydelse torde böra angivas att där inom riket beredda pälsskinn, för vilka skatt erlagts, använts för framställning av pälsverk eller arbeten därav och dessa under vederbörlig tullkontroll utförts ur riket,

Kungl. Maj:t äger medgiva tillverkaren av varorna återbetalning med belopp motsvarande den erlagda skatten.

Såsom kontrollstyrelsen framhållit bör återbetalning av pälsvaruskatt medgivas endast under förutsättning att vederbörande pälsvarufabrikant håller särskild redovisning över sin tillverkning och försäljning för export.

Ändringar beträffande förordningen om försäljningsskatt.

Enligt 1 § förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt skall för vara, som är upptagen i en vid förordningen fogad förteckning, erläggas försäljningsskatt, där varan yrkesmässigt försäljes inom riket eller varan hit införes. I nämnda förteckning angives att försäljningsskatt utgår för bl. a. *dels* grammofonverk, ingående i radiogrammofoner (ur stat. nr 1885: 2) samt grammofoner och grammofonverk (ur stat. nr 1992: 1) med 20 procent av beskattningsvärdet *dels ock* färdiga grammofonskivor (stat. nr 1992: 2) med en krona per styck.

Kontrollstyrelsen har i nu förevarande avseende föreslagit vissa jämkningar i fråga om beskattningen av *dels* grammofonskivor och *dels* grammofoner och grammofonverk.

Beträffande beskattningen av grammofonskivor har kontrollstyrelsen i sin skrivelse den 1 februari 1951 anfört följande.

För färdiga grammofonskivor utgår försäljningsskatt med ett belopp av en krona för skiva, oberoende av skivans storlek. Därest hänsyn skulle tagas till speltiderna för nu i handeln förekommande grammofonskivor — per skivsida omkring $2\frac{1}{2}$ minuter för skiva med 25 cm diameter och omkring 4 minuter för skiva med 30 cm diameter — skulle skattesatserna vara differentierade till exempelvis 75 öre för de mindre och en krona 25 öre för de större skivorna. Sålunda differentierade skattesatser förordades ock av 1946 års varubeskattningskommitté i dess betänkande med förslag till bl. a. förordning om försäljningsskatt. Departementschefen ansåg sig dock (prop. nr 10 till 1948 års riksdag, s. 78) böra förordna, att skatten uttoges med ett enhetligt belopp av en krona per skiva. Den enhetliga skattesatsen förordades i syfte att vinna största möjliga förenkling i fråga om debiterings- och kontrollarbetet och med hänsyn till den skattelättnad, som därigenom skulle ernås beträffande större grammofonskivor med deras i allmänhet värdefullare musikinnehåll.

I marknaden saluförda grammofonskivor äro vanligen avsedda att avspelas med en hastighet av 78 varv per minut. En lägre hastighet, vilken skulle varit önskvärd bl. a. för att utsträcka speltiden per skiva, har icke varit tekniskt möjligt på grund av den hitintills använda skivmassans egenskaper. Genom utnyttjande såsom skivmassa av vissa plastmassor har en finare och bättre ingravering av ljudspåren emellertid möjliggjorts, varigenom hastigheten kunnat nedbringas väsentligt. Plastmassans egenskaper ha tillika medgivit användande av mera tätliggande spår. På grund av dessa förhållanden har det blivit möjligt *dels* att framställa skivor med mindre diameter än nu gängse men med samma speltid, *dels* ock att å skivor av

hittillsvarande storlek göra inspelningar av upp till 25—30 minuters längd per skivside. Tillverkning av dylika skivor i större skala har sedan några år tillbaka bedrivits i utlandet, framför allt i Amerika, därvid tillverkningen hitintills inriktats på skivor avsedda att avspelas med varvtal av dels $33\frac{1}{3}$ och dels 45 per minut. På nu angivet sätt tillverkade skivor med en speltid överstigande den tidigare vanliga saluhållas under benämningen långspelande skivor.

De nya skivorna kunna icke avspelas på grammfoner av hittills gängse typ, enär utväxlingsanordningen i dessa normalt icke medger de låga varvtal, varom här är fråga. Vidare erfordras för avspelningen av dessa skivor en pick-up av speciell konstruktion. Enligt vad kontrollstyrelsen erfarit har under senare tid på den svenska marknaden försålts ett icke obetydligt antal skivspelare med utväxlingsanordning för nu aktuella hastigheter. På sistone ha även skivor av den nya typen börjat saluföras i Sverige.

Under hänvisning härtill har kontrollstyrelsen uttalat, att en differentiering borde ske av skattesatsen för färdiga grammfonskivor. Efter övervägande av olika alternativ hade styrelsen i avvaktan på vidare erfarenheter beträffande den tekniska utvecklingen på ifrågavarande område ansett sig böra med bibehållande av styckebeskattning föreslå en differentiering av skattesatsen till 1 krona för skiva med en speltid av högst 6 minuter och 3 kronor för skiva med längre speltid än nu sagts. Härigenom skulle ingen ändring inträda i fråga om beskattningen av 78-varvsskivor. Samma skattesats som för dessa skulle även komma att gälla för sådana skivor av nyare typ, vilkas speltid vore av ungefär samma längd som äldre skivors. Tidsgränsen å 6 minuter hade föreslagits med hänsyn till att samma gräns enligt vad styrelsen erfarit tillämpades på auktorrättens område i fråga om tillstånd till mångfaldigande på grammfonskiva av s. k. skyddad musik samt avgiften härför. På grund av här föreliggande förhållanden komme långspelande skivor icke till användning för kortare inspelningar än 10—12 minuter per skivside eller $2\frac{1}{2}$ —4 gånger så lång speltid som nu gängse. I regel syntes speltider mellan 15 och 25 minuter bli aktuella. En ytterligare differentiering av skattesatsen hade styrelsen emellertid icke för närvarande ansett sig böra förorda. Styrelsen komme att med uppmärksamhet följa utvecklingen och avsåge att, så snart anledning till ändring i nu förordade skattesatser föreläge, inkomma med de förslag till ändringar, som därvid kunde bli påkallade.

Generaltullstyrelsen har i sitt remissutlåtande förklarat sig icke ha något att i princip erinra mot förslaget att skattesatsen för grammfonskivor med längre speltid än 6 minuter per skivside ökades till 3 kronor för varuenhet.

Härefter har *kontrollstyrelsen* i sin promemoria den 3 mars 1951 anfört.

Elektriska aktiebolaget Siemens, Stockholm, har till kontrollstyrelsen inkommit med en den 16 februari 1951 dagtecknad skrift, i vilken framhålles, att bolaget försäljer en typ av grammfonskivor med en diameter av 30 centimeter, avsedd att avspelas med den hittills gängse hastigheten av 78 varv per minut och med en speltid av cirka 8 minuter per skivside. Reper-

toaren på ifrågavarande skivor omfattar endast klassisk musik. Enligt bolagets förmenande vore det icke rimligt, att dessa skivor i skattehänseende skulle jämföras med sådana långspelande skivor, som ha en speltid av omkring 25 minuter per skivside. Bolaget hemställer därför om sådan ändring i kontrollstyrelsens förslag, att skatten uttages i relation till de olika skivtypernas speltid. Därest likväl det framlagda förslaget om allenast tvänne skattesatser av praktiska skäl skulle vidhållas av kontrollstyrelsen, vore det mera rättvist, att skivor avsedda att avspelas med en hastighet av 78 varv per minut och med en maximal speltid av 10 minuter hänfördes till den grupp, för vilken skattesatsen angivits till 1 krona för skiva.

Från bolaget har vidare under hand inhämtats följande. De i skriften berörda skivorna importeras i färdigt skick från Tyskland. Till utseendet skilja de sig icke märkbart från vanliga 30-centimeters skivor. De äro sålunda tillverkade av schellackmassa och avspelas med hittills gängse typ av pickup. Att speltiden det oaktat kunnat förlängas beror på att en ny teknik med variabel spårvidd kommer till användning, varigenom utrymmet på skivan bättre utnyttjas. För närvarande föreligger ett femtiotal inspelningar, men antalet torde komma att stiga avsevärt, sedan avtal nyligen träffats med vederbörande organisationer för tillvaratagande av auktorsrätten om tillstånd att inspela även s. k. skyddad musik på skivor av denna typ. Speltiden för nu föreliggande skivor varierar mellan 5 och 8 minuter per skivside. I fråga om verk, som upptaga två eller flera skivsidor, förekomma i vissa fall speltider både under och över 6 minuter. Speltider över 8 minuter förekomma för närvarande icke å dessa skivor och anses sannolikt ej heller komma i fråga.

Skatten å färdiga grammofonskivor torde av kontrolltekniska skäl icke böra sättas i direkt relation till speltidens längd. Däremot synes det vara lämpligt och praktiskt genomförbart att genom höjning av den tidsgräns i fråga om speltiden av högst 6 minuter, som av kontrollstyrelsen föreslagits, ernå att de i bolagets skrift berörda skivorna samtliga bleve hänförliga till den lägre skatteklassen. Starka skäl tala också för att ifrågavarande skivor, även om speltiden med en eller annan minut överstiger 6 minuter, icke bliva beskattade efter annan skattesats än som skulle gälla för övriga 30-centimeters skivor av schellackmassa, avsedda att avspelas med en hastighet av 78 varv per minut. På grund härav och under hänvisning till vad i övrigt anförts föreslås, med ändring av vad i kontrollstyrelsens skrivelse den 1 februari 1951 föreslagits, att gränsen mellan beskattning efter 1 krona och efter 3 kronor för skiva fastställs till 8 minuters speltid per skivside.

Vad härefter angår frågan om ändrade bestämmelser rörande försäljningsskatt för gram m o f o n e r och gram m o f o n v e r k har *k o n t r o l l s t y r e l s e n* i dessa hänseenden anført följande i sin skrivelse den 1 februari 1951.

Före försäljningsskattens införande utgick skärpt omsättningsskatt för bl. a. radiogrammofoner (ur stat. nr 1885:2). Förändringen av det skattepliktiga varuområdet i vad avser radiogrammofoner vid omsättningsskattens omvandling till försäljningsskatt sammanhänge med att försäljningen av kompletta radiogrammofoner praktiskt taget hade upphört efter införandet av den skärpta omsättningsskatten å radiogrammofoner. I stället såldes som regel grammofonverket för sig samt radioapparaten och möbelen i övrigt för sig, varigenom en skattelättnad ernåddes, när vid ett dylikt försäljningssätt endast grammofonverket skulle beskattas efter den högre skattesatsen av 20 procent. Under senare tid har förmärkts en tendens att i allt

större utsträckning vid försäljning av sådana grammofoner och grammofonverk — ofta för anslutning till vanlig radioapparat — där ytterhöljet kan betraktas såsom möbel, leverera höljet för sig, varvid detta icke påföres skatt. Skäl synas fördenskull föreligga att vidtaga sådan jämkning i den till försäljningsskatteförordningen fogade varuförteckningen, att i fråga om grammofoner och grammofonverk med hölje, utgörande möbel eller schatull, dylikt hölje undantages från beskattning i likhet med vad som nu är fallet beträffande radiogrammofoner.

Vissa svårigheter ha slutligen förelegat i fråga om avgränsningen av beskattningsområdet beträffande grammofonverk, särskilt där dessa tillhandahållits i icke fullt färdigt skick. Svårigheterna synas emellertid till största delen kunna undanröjas genom att under beskattning indraga jämväl för grammofonverk avsedda elektriska motorer och elektriska ljuddosor (pick-ups).

Generaltullstyrelsen har i sitt remissutlåtande anfört, att ett genomförande av förslaget i fråga om grammofoner och grammofonverk, inmonterade i hölje utgörande möbel eller schatull, skulle medföra att värdet finge uppdelas på höljet och varan i övrigt. Vid införsel till riket av grammofoner och grammofonverk i hölje vore i regel endast värdet av varan i dess helhet angivet å fakturan. Erforderlig uppdelning av värdet kunde därför antagas bli förenad med vissa svårigheter och stundom giva anledning till tvister mellan tullverket och varuhavaren. Som emellertid grammofoner och grammofonverk nästan uteslutande infördes av hos kontrollstyrelsen registrerad säljare eller för sådan säljares räkning och skatten i dylikt fall icke uppbares av tullverket, funne generaltullstyrelsen nämnda förhållande icke utgöra hinder mot ett genomförande av förslaget. Vad beträffar till riket särskilt inkommande elektriska motorer syntes det i vissa fall icke bli möjligt att med ledning av elektriska data, utförande etc. bestämt avgöra, huruvida motorerna vore avsedda att användas i grammofonverk eller i elektriska instrument eller dylikt. Avgörandet huruvida motorerna skulle skattebeläggas eller icke syntes emellertid i dylika tveksamma fall få grundas på försäkran angående den tillämnade användningen.

Departementschefen. Såsom framgår av den föregående redogörelsen utgår försäljningsskatten för färdiga grammofonskivor med en krona per styck oavsett skivans storlek.

Enligt vad kontrollstyrelsen upplyst saluföras numera s. k. långspelande grammofonskivor med en speltid av upp till 25 å 30 minuter per skivside mot en speltid av 2¹/₂ å 4 minuter per skivside för grammofonskivor av äldre slag. Priset för dessa långspelande grammofonskivor är betydligt högre än priset på skivor av nu gängse typer.

Med hänsyn härtill synes det motiverat att, på sätt kontrollstyrelsen föreslagit, en differentiering genomföres av skattesatsen för färdiga grammofonskivor. Då det av kontrollstyrelsen senast framlagda förslaget, som innebär en höjning av skattesatsen från en till tre kronor för skivor med mer än 8 minuters speltid per skivside, synes lämpligt avvägt, tillstyrker jag det samma.

Kontrollstyrelsen har därjämte föreslagit följande ändringar i förordningen om försäljningsskatt, nämligen *dels* att från skatteplikt skulle undantagas sådana höljen till grammofoner och grammofonverk, som utgöra möbel eller schatull, *dels ock* att skatteplikten skulle utvidgas att omfatta jämväl för grammofonverk avsedda elektriska motorer och elektriska ljuddosor (pick-ups). Motiven till dessa ändringsförslag ha tidigare berörts. Då dessa motiv enligt min mening måste anses bärande, förordar jag att även dessa förslag genomföras.

Samtliga i det föregående förordade författningsändringar böra träda i kraft snarast möjligt, lämpligen den 1 juni 1951.

Departementschefens hemställan.

I enlighet med vad i det föregående anförts ha inom finansdepartementet upprättats förslag till

1) *förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade varuförteckningen;*

2) *förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror; samt*

3) *förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt fogade varuförteckningen.*

Föredragande departementschefen hemställer, att nämnda tre författningsförslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Erik Berggren.